

XI.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 81. Vabilo na tečaj duhovnikov v dneh 28.-29. decembra 1939 v Mariboru. — 82. Dolžnosti župnikov do cerkvenih starin. — 83. Matični vpisi in izpisi. — 84. Krajevna imena na spomenikih na pokopališčih. — 85. Opozorilo glede kolkovanja. — 86. Bengalski misijon. — 87. Navedbe za splošno državno statistiko. — 88. Vprašalne pole za invalidske podpore. — 89. Naročanje železniških legitimacij. — 90. Zatiranje zakotnega babištva. — 91. Objave. — 92. Slovstvo. — 93. Osebna naznanila.

81.

Vabilo na tečaj duhovnikov v dneh 28.-29. decembra 1939 v Mariboru.

V januarju 1936 se je vršil prvi tečaj K. A. za duhovnike Lavantinske škofije. Takrat so gg. udeleženci, bilo jih je blizu 100, izrazili željo, da bi se slični tečaji večkrat priredili. Medtem so bila potrjena nova pravila K. A. za Slovenijo, imenovan je bil Narodni odbor K. A. za Slovenijo, potrdila so se tudi pravila nekaterih lastnih organizacij K. A., kakor Zveza kat. dijakov, Zveza mladih kat. delavcev, Zveza kat. nameščenk, Zveza kat. učiteljic, Zveza kat. kmečkih mladcev in kmečkih mladenk.

Ponekod so se začele lastne organizacije K. A. že lepo razvijati, drugod ne vedo, kako bi začeli. Tudi se postavlja vprašanje: kam s Kat. akcijo poleg raznih stanovskih Marijinih družb, Fantovskih odsekov in Dekliških krožkov, ki se zadnje čase vedno bolj gibljejo.

Zato se je odločil škofijski odbor Lavantinske Kat. akcije, da letos zopet priredi tečaj K. A. za duhovnike, ki bo skušal razjasniti ta in druga vprašanja, ki so v zvezi s K. A., to pa iz vidika dušnega pastirja v župniji. Z dopisom z dne 18. nov. 1939 se je predložila prevzv. gospodu Ordinariju prošnja za dovolitev nameravanega tečaja in za odobritev njegovega sporeda. Lavantinski kn.-šk. ordinariat je z odlokom z dne 25. nov. 1939 št. 2716 tečaj dovolil in spored odobril. Na podlagi odobrenega sporeda bodo na tečaju le štiri predavanja, da bo tem več časa za razgovore. Gg. udeleženci tečaja dobe pred vsakim predavanjem v roke osnutek govora z dodatnimi vprašanji za razgovor. Škofijski odbor K. A. bi bil gg. dušnim pastirjem zelo hvaležen, če bi poslali obenem s prijavo na tečaj tudi konkretne predloge za razgovor, da se more tečaj tem bolje pripraviti. Na tak način bo tečaj vseskozi praktičnega značaja.

Tečaj se vrši v dneh od 28. in 29. decembra t. l. v kn.-šk. Dijaškem semenišču v Mariboru.

Čč. gg. duhovniki se prijazno vabijo, da se udeležijo tečaja v kolikor mogoče velikem številu. Posebej se še prosi, da prisostvujejo vsem predavanjem, ker bodo govori med seboj povezani in se bodo spopolnjevali.

Spored:

Četrtek, 28. decembra:

Ob pol 9. uri: »Pridi, Stvarnik Sv. Duh« in sv. maša prevzv. g. škofa v semeniški kapeli.

Po sv. maši predavanje z razgovorom: 1. Rast župnije iz apostolata.

Popoldne ob 15. uri: Obisk Najsvetejšega, nato predavanje: 2. Kako začnem s K. A. v župniji.

Zvečer v obednici Dijaškega semenišča bratski »Conveniat«. Nato večerna molitev in zakramentalni blagoslov.

Petek, 29. decembra:

Ob 8. uri sv. maša v semeniški kapeli, nato predavanji: 3. Zakramenti Katoliške akcije in 4. Duhovnik — duša Katoliške akcije.

Predavatelji so določeni, a se radi možnih sprememb niso objavili.

Tečaj bo končan v petek, 29. decembra, v zgodnjih popoldanskih urah, tako da bodo mogli čč. gg. duhovniki še pravočasno na vlak.

Skupna hrana za oba dneva (zajtrk se plača posebej) znaša 30 din.

Priglasila za tečaj naj se pošljejo do 22. decembra t. l. kn.-šk. ordinariatu v Mariboru.

82.

Dolžnosti župnikov do cerkvenih starin.

Vsak župnik oziroma župnijski upravitelj je dolžan poverjeno mu cerkveno premoženje upravljati v smislu cerkvenih predpisov in o tem upravljanju polagati račun nadrejeni cerkveni oblasti. K cerkvenemu premoženju spadajo tudi cerkvene umetnine in starine. Vsak liturgičen predmet in vsak komad cerkvene opreme, ki je star nad 60—70 let, spada pod pojem »starina« in ima poleg materialne, morebitne umetniške, tudi zgodovinsko vrednost. Načelno naj ostane vsak tak predmet na svojem mestu in v uporabi, dokler je le mogoče. Pri starinah, ki so kakor koli poškodovane, se to doseže s pravilnim ohranjanjem (konserviranjem) ali s prenavljanjem (restavriranjem). Načrte za ohranjanje in prenavljanje starin mora v smislu cerkvenih in državnih predpisov pregledati in odobriti cerkveni in državni spomeniški urad. Brez take odobritve se ne sme izvršiti nobeno konserviranje niti restavriranje večjega obsega. Tudi starine, ki iz katerega koli vzroka niso več v uporabi in se nahajajo na cerkvenih ali župnijskih podstrešjih ali kje drugod, rabijo nege. Najbolje je, da se oddajo v škofojski muzej. Taki izranžirani predmeti so: oltarji in njih deli, sohe svetnikov, svečniki, lestenci, kanonske tablice, zakristijske omare, stari paramenti, stare liturgične knjige i. p. Vse te izranžirane predmete mora imeti upravitelj cerkve v evidenci, in sicer ne samo one, ki so pri župnijski cerkvi, ampak tudi one in še posebno one, ki so pri podružnicah. Imajo mnogokrat veliko umetniško in materialno vrednost.

Iz teh razlogov ne sme upravitelj cerkve od teh starin ničesar samovoljno prodati ali podariti, ker bi s tem kršil cerkvene predpise in ker premnogokrat sam ne more oceniti njih prave vrednosti. Seveda mora strogo paziti, da tega ne storijo cerkveni uslužbenci, posebno cerkovniki in cerkveni ključarji pri podružnicah. Vsaka odtujitev starin je po cerkvenih kánonih in po državnih zakonih neveljavna.

Dogaja se, posebno v zadnjih časih, da hodijo razni prekupčevalci po škofiji od podružnice do podružnice in poskušajo za majhen denar pridobiti bodisi izven rabe stoječe starine, bodisi take, ki so še v uporabi. Za te nudijo nove stvari, ki pa so brez vsake umetniške vrednosti in verskemu čustvovanju prej škodujejo kakor koristijo. Na tak način je izginilo iz naših cerkva zaradi nevednosti ali malomarnosti pristojnih dušnih pastirjev mnogo dragocenih cerkvenih umetnin in starin. Na njih mesto pa so prišli umetniško malo ali ničvredni tovarniški izdelki.

Da se očuva starine naših cerkva, se vsem upraviteljem cerkvâ naroča:

1. Dolžnost vsakega upravitelja cerkve je, da ima natančen seznam tudi ne več rabljenih starin vseh, tudi podružničnih cerkva.

2. Da ponovno opozarja cerkvene uslužbence, da pod nobenim pogojem ne smejo ničesar, kar je cerkvenega, pa četudi je na podstrešju, nikomur niti prodati niti podariti. Tudi naj nikomur ne dovolijo dostopa na podstrešje brez dovoljenja pristojnega župnika.

3. Da sam nobene, tudi majhne in na videz brezpomembne starine, nikomur, tudi eventualnim zastopnikom različnih muzejev, ne proda ali ne podari brez izrecnega pismenega dovoljenja kn.-šk. ordinariata.

4. Da hrani starine na suhem in varnem kraju.

Čuvajmo od prednikov nam zapuščene cerkvene umetnine in starine!

83.

Matični vpisi in izpisi.

Na s tukajšnjim dopisom z dne 30. sept. 1939 št. 2306 predloženo vlogo nekega župnijskega urada v gornji zadevi je kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani z dopisom od dne 7. okt. 1939 št. 31.261/1 poslala naslednje pojasnilo:

»Glede rabe in pisave osebnih imen (rodbinskih in rojstnih) veljajo izključno predpisi zakona o osebnih imenih z dne 19. febr. 1929 (Ur. list 110/26 iz l. 1929).¹

Vsak naš državljan je dolžan nositi in izključno rabiti ime (rodbinsko in rojstno), kakor je vpisano v rojstnih matičnih knjigah. Upravičen je zahtevati, da se nazivlje s tem imenom (čl. 3). Tudi vojaška oblastva so vezana na zakon in ne morejo zahtevati, da se n. pr. ime, vpisano v nemškem pravopisu, piše v našem pravopisu.

Glede vpisov imen v matične knjige veljajo predpisi VI. poglavja omenjenega zakona:

Vpis rodbinskega imena se mora izvršiti tako, da se ime točno ujema z matično vknjiženim imenom prednika (očeta, odn. nezakonske matere). Čl. 23. Le če gre za imena, pisana po starem pravopisu, ali za imena slovenskega, hrvatskega ali srbskega izvora, mora vodja matičnih knjig načeloma vpisati ime skladno s pravili tega pravopisa. (Če se n. pr. piše oče »Spatz«, je enako vpisati tudi rodbinsko ime njegovega otroka, ker je to ime tujega izvora. Če se pa n. pr. oče piše »Miklitsch«, je rodbinsko ime otroka vpisati »Miklič« po našem pravopisu.) Izjeme od tega načela so navedene v zadnjem odstavku čl. 25.

¹ Oglasnik lav. škofije 1930, št. III, odst. 21, str. 35—40.

Vodje matičnih knjig ne smejo vršiti samolastno nikakih popravkov vpisov.

Ako so vpisana rodbinska imena v matičnih knjigah: Sorko (mesto Zorko), Supančič (mesto Zupančič) in podobno, smejo dotične osebe zahtevati po čl. 27 popravke matičnega vpisa za svoje rodbinsko ime. Prošnje, kolkovane z din 10.—, predložijo s krstnim listom (pri poročenih je priložiti poročni list in krstne liste otrok), bankski upravi, ki odredi popravo matrik.«

O tem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije.

84.

Krajevna imena na spomenikih na pokopališčih.

Kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani z dopisom od 21. novembra t. l., Pov. II/2, št. 8965/1, opozarja »na čl. 1. zakona o imenih krajev in ulic in o oznamenovanju hiš s številkami (Ur. list št. 205/45-1930), po katerem mora vsak naseljeni kraj imeti samo svoje uradno določeno ime. Skladno s tem naj se tudi na nagrobnih spomenikih na pokopališčih uporablja le uradno določeno ime kraja.«

Župnijski uradi naj v tem smislu tudi pri napisih na nagrobnih spomenikih na cerkvenih pokopališčih upoštevajo zgoraj navedena zakonita določila.

85.

Opozorilo glede kolkovanja.

Matični uradi se opozarjajo, da mora biti samski list, naj se izda za poroko ali v drug namen, kolkovan po tar. št. 32 a. Izjema je dovoljena v slučajih, ki jih Pravilnik izrecno predvideva, zlasti po čl. 15 d. Mora pa biti na listini vedno označeno, po katerem členu je bila izdana brez kolkovine in za kateri župnijski urad, oziroma v kateri namen. Obenem se opozori, da more poročni list izdati župnijski urad, kjer se je poroka v resnici izvršila, ne pa tudi urad, ki je dal delegacijo. — Vloge in rešitve zadev, ki jih župnijski uradi vršijo po službeni dolžnosti, so kolkovine proste, n. pr.: stalna binacija v župniji, kjer ni kaplana; binacija radi boleznih duhovnika v dušnem pastirstvu; blagoslovitve cerkvenih reči (paramenti, slike ali kipi v cerkvi, ...), t. j. reči, ki so last cerkve; uradni odgovori na dopise ordinariata.

86.

Bengalski misijon.

»Bengalski misijon D. J.« v Ljubljani je v začetku meseca novembra razposlal župnijskim uradom lavantinske škofije in apostolske administracije dopis, v katerem prosi duhovnih darov za slovenske misijonarje v Bengaliji. Gg. duhovniki naj se zavzamejo za to akcijo, saj je misijonsko delo po besedah sv. očeta Pija XI. najvažnejše in najsvetejše delo vseh kato-

liških del. Razdeljevanje in zbiranje nabiralnih listkov za duhovne darove bi mogle prevzeti župnijske cerkvene organizacije. Tudi šolski otroci se bodo z veseljem odzvali, ako jih bo katehet znal z vzpodbudnimi besedami za stvar pridobiti. Dobri Bog bo žrtve bogato poplačal.

87.

Navedbe za splošno drž. statistiko.

Zaradi dopisa kr. banske uprave dravske banovine v Ljubljani z dne 17. ok. 1939 IV. No. 24.878/1 se vsem župnijskim uradom lavantinske škofije in apostolske administracije naroči, naj v smislu prošnje splošne drž. statistike v Beogradu z dne 11. okt. 1939 St. Br. 1570/39 na obrazcih A in B navedejo kraj stalnega prebivanja ženina, odnosno umrlega, ne pristojnost ženina, odnosno umrlega.

88.

Vprašalne pole za invalidske podpore.

Udruženje vojnih invalidov kraljevine Jugoslavije v Ljubljani je z dopisom od dne 7. nov. 1939 št. 3520 sem sporočilo sledeče:

Dravska finančna direkcija je razposlala vsem občinam v naši banovini vprašalne pole za vojne invalide, vdove, sirote in starše v izpolnitev, da bo na podlagi podatkov vprašalne pole ugotovila, če imajo prizadeti pravico do posebnih doklad k invalidnini po čl. 47, 48 in 50 uredbe o vojnih invalidih in ostalih žrtvah vojne. Na vsaki vprašalni poli je napisana oseba, na katero se vprašanja nanašajo. Občine morajo te pole izpolniti in nato brez odloga poslati pristojnemu župnemu uradu, da vnese vanjo podatke o rodbini prizadete osebe, nakar mora župni urad vprašalno polo zopet vrniti občini, da jo pošlje davčni upravi v svrhu vpisa podatkov o davkih, ki jih dotična oseba plačuje.

Vse te podatke morajo uradi po določbi § 86 uredbe o vojnih invalidih izpolniti ex offo in brezplačno.

Od leta 1929 so bile neštete vojne žrtve zaradi krivičnih in nesocialnih določb zakona prikrajšane za podpore, ki so jih prej mnoga leta bile deležne. Na odločujočih mestih se kaže resna volja, da se te krivice čimprej popravijo. Eden izmed takih ukrepov pri izvajanju invalidske uredbe je tudi ta, ko hoče dravska finančna direkcija v najkrajšem času odmeriti doklade k pokojninam.

Ker je zadeva nujna in da se dobra volja finančne direkcije čimprej uresniči ter da bi predmeti po nepotrebnem ne zaostajali pri uradih in oblasteh, ki bodo morali podajati potrebne podatke, vljudno prosimo knezoškofijski ordinariat, da opozori vse župne urade, da smatrajo te zadeve kot nujne in da jih sproti rešujejo ter vračajo občinam, od katerih so prejeli vprašalne pole.

Mislimo, da so tudi gospodje župniki zainteresirani na tem, da se njihovim revnim in ubogim župljanom vojnim žrtvam gre kolikor moč na roko in jim pripomore do njihovih zakonitih pravic. Neglede na to pa

smatramo kljub temu za potrebno, da se župne urade še izrecno opozori na nujnost, ki je dana podobnim zadevam z določbo § 86 uredbe o vojnih invalidih.

O tem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije.

89.

Naročanje železniških legitimacij.

Glasom došlega obvestila kraljevske banske uprave dravske banovine v Ljubljani z dne 25. sept. 1939 III. Št. 6/241 je generalna direkcija državnih železnic v Beogradu z razpisom od dne 15. sept. 1939 G. D. št. 81.541/39 odredila sledeče:

»Po čl. 9 občega pravilnika o voznih in prevoznih ugodnostih imajo uradi od pristojne višje direkcije državnih železnic zahtevati legitimacije za svoje uslužbence le rednim potom; oblastnim direkcijam je prepovedano izdajati legitimacije neposredno uslužbencem.

Denar za legitimacije se ima po naredbi br. 43-GD br. 64.361/39 vplačevati samo redno potom čekovne ali poštna nakaznice; pri blagajni direkcije se denar ne bo sprejemal.

Prosi se, da se o zgornjem kar najhitreje obvestijo vse podrejene ustanove.«

Z ozirom na ta razpis in v zvezi s predmetnim obvestilom v Oglasniku (1937, št. VI, odst. 52, str. 111, in 1938, št. XII, odst. 97, str. 108) se vsem župnijskim uradom lavantinske škofije in apostolske administracije naroči, da odpošljejo denar za železniške legitimacije že pred vsakokratno naročbo ali vsaj obenem z njo.

90.

Zatiranje zakotnega babištva.

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani se je z dopisom od dne 10. maja 1939 VI. Št. 13.206/1 vnovič sem obrnila s prošnjo, naj kn.-šk. ordinariat »vse podrejene župnijske urade opozori, da energično nastopajo proti zakotnim babicam in njihovemu skrajno škodljivemu delovanju in da vedno in povsod priporočajo prebivalstvu, naj se poslužuje samo diplomiranih babic, ki so za to svoje delo izučene in temeljito pripravljene ter so tudi odgovorne za pravilne vpise v matičnih knjigah.«

O tem se vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije v svrhu upoštevanja obveščajo in obenem opozorijo na tozadevno okrožnico z dne 18. maja 1935 št. 1048.

91.

Objave.

Išče se: 1. Roj. list Mehle Marije, roj. l. 1873; Kerse Matije, roj. okrog l. 1800; Kosmerl Neže, roj. med 1812 do 1818. — 2. Por. list Kerse Matije in Neže r. Kosmerl, por. l. 1830—1845. — 3. Roj. list Birulinc Elizabete, roj. okrog l. 1806. — 4. Por. list

Pešl Janeza in Marije r. Harb, por. okrog l. 1860; in krstna lista obeh, roj. okrog l. 1840. — 5. Roj. list Rotar Terezije, roj. l. 1819 do 1829. — 6. Roj. list Slanec Antona, roj. l. 1854. — 7. Por. list Massutti Bartolo in Terezije r. Koller, por. l. 1845—1862. — 8. Por. list Fak (Pak) Franca in Katarine r. Marko, por. l. 1856 do 1864; in krstna lista obeh. — 9. Roj. list Lampl Janeza, roj. okrog l. 1784. — 10. Por. list Gibanc Andreja in Neže r. Otavnik, por. l. 1860—1868. — 11. Roj. list Golob Terezije, roj. okrog l. 1850. — 12. Por. list Gerlič Petra in Marjete r. Spritzey, por. l. 1836—1850; in krstni list te neveste, roj. okoli l. 1820. — 13. Por. list Babnik Gregorja in Marjete r. Lipl, por. okrog l. 1845; in krstna lista obeh, roj. okrog l. 1820. — 14. Por. list Papesch Florijana in Ursule r. Korošec, por. okrog l. 1842. — 15. Roj. list Pravič Matije, roj. l. 1820—1830.

92.

Slovstvo.

Sveto pismo novega zakona, II. del. Priredili dr. Fr. Jerè, dr. Gr. Pečjak, dr. A. Snoj. — 2. natis, Ljubljana 1939, v založbi škofijskega ordinariata. Cena: broš. 8 din, platno 12 din. (cena I. dela: broš. 8 din, platno 12 din), oba dela skupaj: platno 22 din, usnje z zlato obrezo 48 din.

Novi zakon je sedaj cel izšel v lični žepni izdaji. S tem se bo moglo čitanje svetega pisma razširiti med najširše sloje, kar je pravilno. Tudi je ta izdaja prav primerno darilo za razne prilike. Cena je prav nizka.

Peter Julij Eymard, **Presveti Zakrament, II. del.** Premišljevanja o svetem obhajilu, Ljubljana 1939, založila Kongregacija duhovnikov in bogoslovcev. Cena: broš. 26 din, platno z rdečo obrezo 30 din, platno z zlato obrezo 34 din.

Leta 1935. so izdali ljubljanski bogoslovci I. del pri Družbi sv. Mohorja v Celju, letos pa II. del v lastni založbi. Pisec teh premišljevanj je bl. Peter Julij Eymard, ustanovitelj kongregacije duhovnikov presvetega Zakramenta. Dela tega svetega moža so veliko pripomogla evharističnemu ognju, ki je v zadnjem času zajel ves katoliški svet. Ta premišljevanja se bodo gotovo priljubila in razširila tudi med nami, so res pravi biseri naše nabožne literature.

Knjiža se naroča pri Kongregaciji duhovnikov in bogoslovcev v Ljubljani, semenišče. (Cena I. delu: broš. 16 din, vezan z rdečo obrezo 24 din, z zlato obrezo 30 din.)

Družbenik Marijin, molitvenik za Marijine družbe, izdalo škofijsko vodstvo M. D., VII. izdaja. Ljubljana 1939, H. Ničman. Cena: vezan z rdečo obrezo 18 din, z zlato obrezo 22 din.

Knjiža obsega pravilnik, obrednik in molitvenik Marijinih otrok. Kakor v prejšnjih izdajah, se bo ta molitvenik tudi v tej sedmi izdaji brez dvoma priljubil in razširil.

Vrtec, mladinski list. Slomškova družba v Ljubljani se je obrnila na našega g. Ordinarija s sledečo prošnjo:

»Katoliški mladinski list Vrtec, ki je obenem tudi najstarejši, še ni našel toliko razmaha med slovensko šolsko mladino, kakor bi ga ob svoji sedemdesetletnici zaslužil. Vemo sicer, da gmotne razmere v sedanjih

časih niso posebno dobre; vendar se nam zdi važno, da naši katoliški ljudje ne trošijo tistega malega, kar imajo, za versko indiferentne ali celo sovražne mladinske liste. Ker ima tozadevno duhovščina med ljudstvom največ vpliva, da pouči in pojasni, kjer je treba, si dovolimo najvljudneje prositi, da bi, Prezvizišeni, blagovolili odrediti, da bi se na dekanijskih konferencah in posvetih opozorilo na Vrtec. Gg. dušni pastirji in katehetje bi potem v svojem delokrogu priporočali Vrtec zlasti tam, kjer ga drugi zavračajo. S tem bo mladina obvarovana škodljivega tiska in bo že v zgodnji mladosti usmerjena na pravo pot pri izbiri svojega branja.«

List Vrtec se priporoča!

93.

Osebna naznanila.

Imenovanje. Za kn.-šk. duhovnega svetovalca je bil imenovan p. Mirko Godina, gvardijan minoritskega samostana v Ptuj (30. novembra 1939).

Umeščena sta bila za župnika: v Bočni g. Jurij Guzej, I. kaplan v Žalcu (1. oktobra 1939); v Šmartnem na Paki g. Franc Časl sen., župnik v Svecini (12. novembra 1939).

Postavljena sta bila za župnijska upravitelja: v Svecini g. Franc Babšek, kaplan v Celju (1. novembra 1939); v Šmiklavžu pri Slovenjem Gradcu g. Martin Stefančiosa, II. kaplan v Žalcu (1. decembra 1939).

Nastavljeni so bili: p. Ladislav Hazemali, O. F. M. Cap., za kaplana v Zavrčju (1. oktobra 1939); g. Ivan Camplin, izseljenski duhovnik v Franciji, za I. kaplana v Dolnji Lendavi; g. Jožef Vošnjak, župnijski upravitelj v Šmartnem ob Paki, za kaplana istotam (1. novembra 1939); g. Matija Balažic, novomašnik, za kaplana pri Sv. Rupertu v Slov. goricah (16. novembra 1939); g. Jožef Lampret, župnijski upravitelj v Šmiklavžu pri Slovenjem Gradcu, za kaplana v Dobju (1. decembra 1939).

Prestavljeni so bili gg.: Franc Tomišek iz Ljubnega v Celje (III.); Franc Korban, III. kaplan v Celju, za II. kaplana istotam; Ivan Sukič iz Dolnje Lendave v Guštanj z delokrogom v Cankovi (1. novembra 1939); Franc Lasbajer iz Kamnice v Žalec (I.); Franc Smole od Sv. Ruperta v Slov. goricah v Kamnico (16. novembra 1939); Justin Oberžan iz Pilštanja v Št. Ilj pod Turjakom; Franc Jager iz Št. Ilja pod Turjakom v Pilštanj; Jožef Vošnjak iz Šmartnega ob Paki v Žalec (II.) (1. decembra 1939).

Službeni dopust je dobil g. Jožef Lampret.

Začasno nezasedena ostane kaplanija v Šmartnem ob Paki.

Umrli je dne 29. novembra 1939 v samostanu Marija Nazaret frančiškan p. Akvin Ottavi v 55. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 7. decembra 1939.